

gibe Udtryk. Som sagt, jeg ønsker Frihavnen alt muligt godt, men jeg paastår, at det er meget usikkert, hvorledes Fremtiden vil stille sig for dette store Projekt. Den højtærede Minister har jo ogsaa ved en tidligere Besøgighed udtalt, at det gerne kunde være, at man var kommen 30 Aar for tidlig, og det er fuldstændig rigtigt, det er et Forsøg, der er blevet gjort, og ingen kan vide, hvorledes det vil falde ud. Under disse Omstændigheder forekommer det mig nødvendigt at Gæld, som optages, amortiseres nogenlunde hurtigt. Hvis Staten en Gang, og ingen kan vide, hvorledes det kan gaa — skulde blive nødsaget til at overtage det hele Anlæg, saa at man smeltede det sammen med Havnen, bliver den nødt til at overtage den Prioritetsgæld, der hviler derpaa, og under disse Omstændigheder vilde det være meget uheldigt, om den skulde overtage en meget haardt betyngt Frihavn foruden den nu stærkt belaaente gamle Havn. Det kan jo heller ikke nægtes, at om en stor Del af de Anlæg, der findes, er det umuligt at sige, om de ville svare til deres Hensigt om en 10—20 pCt. Amortisation i 38 Aar i Virkeligheden er en temmelig ringe Amortisation. Det vil ganske vist komme ubelukkende an paa, hvorledes man i Fremtiden vil stille sig overfor ny Laan. Disse Penge ere til Dels givne ud, og det er kun $\frac{1}{2}$ Million, der yderligere skal anvendes. Men hvis man i Fremtiden skulde stille sig meget kulant overfor, hvad man kræver fra Frihavsaktieselskabets Side af Laan for at foretage Forandringer paa en eller anden Maade, og man ikke vil overveje det meget nøje, kan man meget let blive stærkt forgælbet, uden at nogen kan sige, at Fremtiden i Virkeligheden vil honorere de Betsler, man trækker paa den. Hvis man i Fremtiden tagtager meget streng Forstigtighed paa ethvert Punkt, hvor der stilles Forandringer, kan det vel nok denne Gang svares at gaa til en saa lav Amortisation som $1\frac{1}{4}$ pCt. Men jeg for mit Vedkommende vil ikke betragte det som en heldig Praksis for, hvorledes senere Laan skulle optages.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singersted): Det af Udvalget stillede Forslag om, at Amortisationen skal ske paa en noget hurtigere Maade, end i Lovforslaget forudsat, skal jeg tiltræde, dertil har jeg ikke noget at bemærke. Jeg har i det hele kun lidt at sige efter den Omhu, og jeg kan sige Loyalitet, hvormed den ærede Ordfører (Blem) omtalte Sagen. Jeg erkender, hvad den ærede Ordfører sagde, at der er Overstrømmelse her, som kunne falde noget underligt,

og som man egentlig ikke er vant til at se. Jeg tror ogsaa, at hvis jeg mere direkte havde haft Bestyrelsen af disse Sager — maa maa jo huske, at jeg kun har haft den indirekte, for saa vidt som det er andre, der have bygget og som have antaget Arkitekterne, — tror jeg ogsaa, det vilde være blevet stærkere paaet, at Overslagene vare blevne udarbejdede saaledes, at de kunde slaa til. Det er til Dels ikke slet. Paa mange Punkter kan det meget vel undskyldes, paa andre Punkter ikke, det er jeg enig i. Men der er vel saa, som ogsaa den ærede Ordfører sagde, ikke meget andet at gøre end at tage Resultatet, som det nu en Gang foreligger, det er heller ikke for mig i alle Maader glædeligt. — Det ærede Medlem, der dernæst talte, mente, at jeg havde sagt, at vi maatte være komne 30 Aar for tidligt. Saaledes tror jeg nu ikke, jeg har udtrykt mig, men jeg erindrer ganske sikkert, at jeg her har sagt, at hvis der ikke er Blads for en Frihavn og en Frihavsforretning i det Omfang, vi haabe, er det hele, der er slet, at man er kommen til en Udvidelse af Røbenhavn's Havn 30 Aar, for det egentlig efter et fornuftigt Skøn vilde være nødvendigt. Det er lidt andet, det er ikke ganske det samme, som den ærede Medlem mente. For Resten har jeg ogsaa rørt ved den Tanke, det ærede Medlem rørte ved — det indrømmer jeg — om end paa en noget anden Maade. Der er ingen, der kan sige noget bestemt om Frihavnens Udvikling; men jeg har for mit personlige Vedkommende god Tro dertil, det har jeg sagt allerede, da jeg fremsatte dette Forslag, og gentager det nu, at der er ingen Grund til at tro, at Forholdene der ikke skulde kunne udvilde sig tilfredsstillende. Jeg kan ikke garantere, at man ikke senere kommer og ønsker Laan optaget, det kan selvfølgelig ingen gøre, thi Udviklingen kan blive saaledes, at den fører med sig, at man maa have flere Pengemidler til sin Raadighed, men jeg mener, at nu ere vi indrettede tilfredsstillende i det hele og store og ogsaa for Detaillernes Vedkommende der ude og have endnu lidt til Raadighed, saa hvis man kommer med ny Krav til Pengemidler, maa det fornuftigvis blive til Djemed, som kunne paavises at være produktive og forstandige, og som kunne taale at analyseres, og som man kan gøre Rede for. Der er stor Forskel paa, hvad man kan begrunde og hvorledes man vil begrunde en Ting i sin Begyndelse, og inden man ret er gaaet til Foretagendet, og paa hvorledes man begrunder den samme Ting, naar den har triibedes en Tid, thi da kan man ganske anderledes overse, hvad der behøves og kan anvendes. Jeg er derfor ikke